

men van zijn samenvattingen het meest geschikt.

Na lezing van het Witlox-verslag kan Walter van der Pluym veel elementen bevestigen, aanvullen of bekritisieren. Hij weet zich het onderhoud, waarbij hij zo'n specifieke rol vervulde, goed te herinneren. Zoals het uittypen in 'quadruplo' (viervoud): 'Ik heb nog geprobeerd een kopie te bemachtigen maar ik zag er geen kans toe'.

De aard van de besproken onderwerpen komt globaal overeen met zijn herinneringen; inderdaad draaide het verhoor primair om Witlox, de anti-nazi-houding van de krant tijdens de jaren dertig en de émigré's, van wie Muckermann kort tevoren nog een bezoek aan *De Maasbode* had gebracht, wat Witlox wijselijk niet aan de Duitsers meedeelde.

Een aantal punten valt Van der Pluym op.

Het aanvangstijdstip. Dat was ca. 11 uur en niet ca. 18 uur; 29 juni 1940 viel namelijk op een zaterdag en in die tijd werkten de administratieve afdelingen op zaterdag tot 13 uur. Toen het personeel door de Duitsers naar huis werd gezonden vroeg Van der Pluym, inmiddels wetend dat hij voor het typewerk moest opdraaien, aan één van hen of deze aan zijn vrouw wilde gaan melden dat het met het middageten wel later zou worden.

De aanwezigen. Naast de door de hoofdredacteur bij het verhoor reeds vermelde aanwezigen (naast de Duitsers, Witlox, Kuijpers, Van Eijck, Wessels en Van der Pluym) maakten ook technisch bedrijfsleider Abels en de chef van de stadsredactie (en latere NSB'er) Hoogstraaten²⁰) deel uit van het gezelschap. De rest van de in het gymlokaal aanwezigen moest op last van de binnendringers vertrekken.

Verder was Johan Kuijpers in tegenstelling tot wat Witlox meldt op het moment van de entree van de Duitsers wel degelijk aanwezig, in een zijkamertje van het gymnastieklokaal dat als directieverblijf dienst deed. Van der Pluym heeft de Duitsers bij hem zien binnengaan. Deze onnauwkeurigheid van Witlox zal wel verklaard worden door het door hem zelf gememoreerde feit, dat hij op het moment van de aankomst van Schick zelf niet in de Eendrachtstraat aanwezig was.

Wellicht interessanter dan deze feitelijke fricties tussen onderzochte en getuige is de wijze waarop de hoofdredacteur het verhoor weergeeft; hier ligt Van der Pluym's grootste bezwaar tegen het verslag. 'Een "oratio pro domo"', luidt het kernachtige oordeel van de 'verslaggever', die het gesprek op enkele meters af-